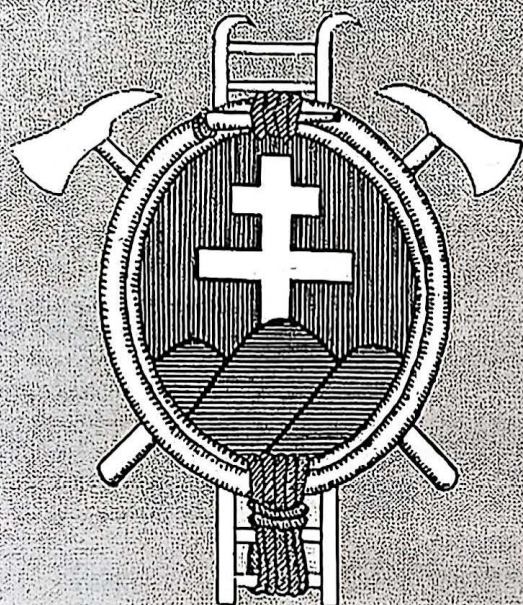

NOVINY OBCE HORNÉ SRNIE LIPOVEC

Ročník X.

číslo 1 - apríl 2001

DOBROVOĽNÝ POŽIARNY ZBOR HORNÉ SRNIE

1921 - 2001

80. ROKOV PRÁCE A POMOCI

V núdzi pomôž a nežiadaj odmenu!

Blahoželám k 80. výročiu založenia Dobrovoľného požiarného zboru v Hornom Srní a budem sa snažiť vytvoriť tie najlepšie podmienky pre jeho udržanie a zvelaďovanie. Ďakujem za ochranu majetku občanov, podnikateľov a organizácií v obci a okolí.

Milan Vidoman, starosta obce

Zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojom prvom zasadnutí v tomto roku dňa 28.2.2001 prerokovalo:

- správu o hospodárení obce za rok 2000 a správu o výsledkoch hospodárenia príp. organizácie služby za rok 2000
- správu centrálnej inventarizačnej komisie o uskutočnení inventarizácie hospodárskych prostriedkov obce k 30.11.2000
- správu o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce za rok 2000
- správu o činnosti komisie hospodársko-majetkovej za rok 2000
- prípravu na výberové konanie na vývozcu komunálneho odpadu z obce Horné Srnie
- pridelenie bytu po L. Fabušovi v bytovke č. 762
- premiestnenie Miestnej knižnice z Klubu Cementár do jaselského oddelenia materskej školy

- nájomnú zmluvu o prenájme nebyt. priestorov - Domu smútku - pre účel zabezpečovania cintorínskych a pohrebných služieb v obci

- poskytnutie priestoru pre postavenie oddychového prístrešku za štadiónom TJ Cementár pre šoférov, čakajúcich na cement

- možnosť vstupu obce do Združenia pre občianske záležitosti Človek - človeku

- podmienky predaja bytov v bytovke č. 810

- zabezpečenie chodu kotolne v MŠ - repasácia kotlov

- možnosť podania žiadosti na Fond rozvoja telesnej kultúry za účelom získania finančných prostriedkov na opravu športovej haly T - 18

- stanovisko k zoznamu právnických osôb, ktoré neplatia na odvoz komunálneho odpadu

INFORMÁCIE O DANIACH

Každoročne je 31. marec posledným dňom, kedy je splatná daň z nehnuteľností pre fyzické osoby.

Väčšina našich občanov si s plnou vážnosťou uvedomuje svoju povinnosť, a tú si aj príkladne plní včasným zaplatením. Týmto svojim prístupom uľahčujú nielen prácu správe daní, ale umožňujú i plynulejší chod obce z finančného hľadiska, pretože obec z príjmu dane získava finančné prostriedky, o ktoré je začiatkom roka núdza v každej organizácii. Touto cestou chceme vysloviť poďakovanie tým, ktorí si svoju povinnosť splnili.

Od fyzických osôb je k termínu 26.3.2001 zinkasovaných 95% dane z nehnuteľností. Zostávajúci 5% - sú tí občania, ktorým je ľahostajné to, čo im zo zákona vyplýva a tým sťažujú prácu iným. Tým, ktorí nezaplatili v hotovosti, boli zaslané poštové poukážky.

Súčasne s daňou inkasujeme i poplatky za odvoz komunálneho odpadu a poplatok za psa. Výška poplatku za odvoz odpadu je 530,- Sk. Táto suma, ktorú platia občania, je len polovicou skutočne vynaložených nákladov. Druhú polovicu - 548,- Sk dopláca obec.

Poplatok za psa je 100,- Sk. Poplatok platí fyzická alebo právnická osoba, ktorá je vlastníkom psa /podrobnejšie informácie pre chovateľov sme priniesli v predchádzajúcom čísle Lipovca/. Popla-

tok za psa môžu občania uhrádzať do konca mája 2001.

Všetky informácie týkajúce sa vzniku povinnosti platiť daň a poplatky je každý občan povinný sám nahlásiť obecnému úradu.

*Referent správy daní a poplatkov
Marta Papierniková*

Jarná výzva!

Starosta obce si Vás touto cestou dovoľuje osloviť s výzvou na jarné upratovanie, aby sme dosiahli vyššiu kvalitu bývania a vyššiu kvalitu životného prostredia v našej obci. V jarnom období a hlavne pred veľkonočnými sviatkami chceme, aby sme očistili chodníky a ulice od zimného posypu, vyhrabali trávnik v parku a verejnú zeleň. Budú rozmiestnené veľkoobjemné kontajnery priamo v obci, o čom budete informovaní cestou miestneho rozhlasu. Zároveň si Vás dovoľujem osloviť a požiadať o vyčistenie priestorov pred nezaštatovanými prelukami a obchodníkov o vyčistenie okolia pred predajňami. Prispejete tak k zlepšeniu nášho životného prostredia a spríjemníte život v obci nielen sebe ale i všetkým obyvateľom tejto obce. Za Vašu pomoc Vám vopred srdečne ďakujem.

Milan Vidoman, starosta obce

Pripomínáme si 56. výročie oslobodenia Horného Srnia

Vážení spoluobčania!

V prvých májových dňoch uplynie už 56 rokov od skončenia II. svetovej vojny, ktorá miliónom ľudí priniesla toľko bolesti a utrpenia. O to väčšiu radosť mali všetci, ktorí sa dočkali oslobodenia a mieru. Horné Srnie sa dočkalo svojho oslobodenia 30. apríla 1945:

Za 56 rokov priamych svedkov týchto historických dní ubudlo. Ale niekoľko z tých, ktorí sa dožili mieru, medzi nami ešte žijú. Im predovšetkým, a nielen v týchto dňoch, patrí naša pozornosť a úcta. Najväčšiu vďaku a uznanie si zaslužia všetci tí, ktorí sa o mier a slobodu zaslúžili aktívnou účasťou v boji proti fašizmu.

Za 56 rokov prišli na svet nové generácie, ktoré obraz II. svetovej vojny poznávajú iba z rozprávania. Aj preto je našou povinnosťou každým rokom si oslobodenie obce a koniec vojny pripomenúť spomienkovou slávnosťou. Inak tomu nebude ani v tomto roku. Sú to významné udalosti a verím, že si ich spoločne dôstojne pripomenieme.

Milan Vidoman, starosta obce

MATRIČNÉ OKIENKO

NAŠI NOVÍ OBČANIA

5.1.2001	Petra Mierna
11.1.2001	Timea Krajčiová
16.1.2001	Veronika Papierniková
5.3.2001	Ema Švorcová

NAVŽDY SME SA ROZLÚČILI

1.1.2001	Jozef Hál
8.1.2001	Antónia Štefánková
13.1.2001	Anna Osúchová
14.1.2001	Pavol Michálik
16.1.2001	Marta Petreková
24.1.2001	Ludovít Fabuš
26.1.2001	Vít Michálik
27.1.2001	Mária Kristínová
30.1.2001	Elena Reptišová
28.2.2001	Júlia Odkorková
7.3.2001	Mária Lacková
9.3.2001	Anna Papierniková

MANŽELSTVO UZATVORILI

13.1.2001 Ján Forgáč z Nemšovej - Luborče a Miroslava Petrušková z Horného Srnia
13.1.2001 Ján Marčulínec z Predmieru a Silvia Turáková z Horného Srnia
10.2.2001 Jaroslav Chovančík z Horného Srnia a Mária Naňáková z Horného Srnia

OZNAM

Na základe oznámenia Slovenského Červeného kríža Trenčín sa dňa 6.12.2000 uskutočnilo stretnutie starostu obce pána Milana Vidomana s viacnásobnými darcami krvi, v zasadačke Obecného úradu Horné Srnie.

Stretnutia sa zúčastnili občania, ktorí darovali túto nenahraditeľnú tekutinu 10 až 20 krát bez nároku na odmenu.

Sú to títo občania:

Milan Pecháček	- 20 násobný strieborný darca
Andrej Galko	- 20 násobný strieborný darca
Félix Papierník ml.	- 20 násobný strieborný darca
Silvester Doboš ml.	- 10 násobný darca - bronzová plaketa
Pavol Vydárnák ml.	- 10 násobný darca - bronzová plaketa
Branislav Papierník	- 10 násobný darca - bronzová plaketa
Ján Vandžala ml.	- 10 násobný darca - bronzová plaketa
Zdenko Lipták	- 10 násobný darca - bronzová plaketa
František Papierník	- 10 násobný darca - bronzová plaketa

Za svoj humánny čin, ktorým prispeli k rozvoju dobrých medziľudských vzťahov získali vyznamenanie SCK - plaketa prof. MUDr. Jána Jánskeho a malú finančnú odmenu z rozpočtu Obecného úradu.

V mene OcÚ v Hornom Srní im chceme touto cestou poďakovať za ich šlachetný čin.

H. Ondrejčková

KLUKATÁ ŠTÁTNÁ HRANICA

Na základe priebežných rokovaní rozhraničovacích komisií a príslušných ministerstiev SR a ČR bolo dohodnuté, že plošná kompenzácia v okolí nových štátnych hraníc, bude realizovaná medzi katastrami Bylnice-Brumov a Horné Srnie, v prospech obce Horné Srnie.

V súvislosti s realizáciou Zmluvy o štátnej hranici medzi Ministerstvom pôdohospodárstva SR a Ministerstvom pôdohospodárstva ČR, podpísanej 14.4.1998, bola nesprávne pričlenená plocha zo štátneho územia ČR, ktorá prešla do zvrchovanej pôsobnosti SR.

Katastrálny odbor Okresného úradu v Ilave, na základe dokladov prevzatých od príslušného orgánu ČR, začlenil kompenzačnú plochu v lokalite Sidónia do plochy katastrálneho územia obce Vršatské Podhradie.

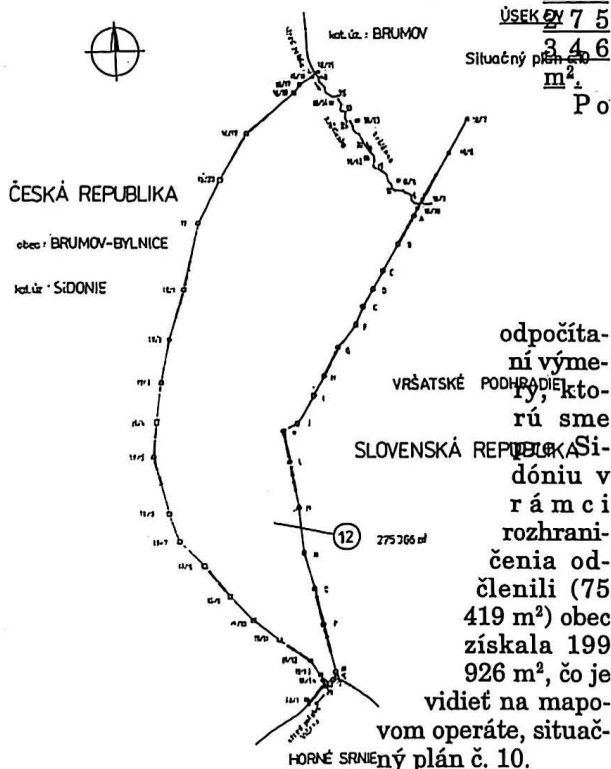
Obec Horné Srnie bola vyzvaná, aby s týmto postupom súhlasila, čo Obecné zastupiteľstvo podmienilo pričlenením k nášmu katastru. Starosta obce Milan Vidoman celú záležitosť prejednal na Ministerstve vnútra, odbor všeobecnej vnútornej správy. Ďalšie jednanie bolo na Okresnom úrade v Trenčíne, kde sme žiadali vykonať nápravné rozhodnutie.

Za účasti všetkých zainteresovaných bolo dňa 14.12.2000 listom Okresného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy č. 2000/4727-4, vydané

ROZHODNUTIE O INEJ ZMENE ÚZEMIA s výrokom:

S účinnosťou od 15.12.2000 sa pričleňuje k obci Horné Srnie územie vo vý-

mere
ÚSEK 27 5
3 4 6
m²
P o

Týmto je "klukatá" štátna hranica, oproti pôvodnej prirodzenej (potok Vlárka) stanovená.

Územie, ktoré je v lokalite BOČKY (oproti bývalej hájenke, kde slúžil Rudolf Reisenauer). Je to svahovitá časť s trvalým trávnatým porastom. Ďalej, výrazne väčšia plocha, je krásny bukový les starší ako 50 rokov.

Krajčí

V Hornom Srní plánujú do roku 2007 preinvestovať ďalších 731 miliónov SK

Najväčšia investícia v histórii Cemmacu

Cementáreň Cemmac a.s., Horné Srnie v roku 2000 úspešne ukončila najväčšiu investíciu v histórii firmy - rekonštrukciu výpalu slinku, ktorej náklady dosiahli 315 miliónov šilingov (1 mld. Sk). Z tejto sumy 100 mil. ATS investoval Cemmac z vlastných zdrojov (zvýšenie základného imania) a zvyšok zo zahraničného úveru splatného v roku 2007. Návratnosť investície by mala byť osem rokov a v najbližších rokoch by tiež mala priniesť rast cash flow, čo umožní ďalšie investície z vlastných zdrojov. Do roku 2007 plánuje Cemmac investovať ďalších 731 mil. Sk. Použije ich na výstavbu sušiarne trosky a nového slinkového a cementového sila. Cementáreň skončila minulý rok s hrubým ziskom 0,6 mil. Sk, čo je v porovnaní s predchádzajúcim rokom pokles o 7 mil. Sk. Tento pokles spôsobila tvorba rezerv na kurzové straty vo výške 8,3 mil. Sk a výrazné zvýšenie odpisov. Vemejší obraz o vývoji udáva cash flow, ktorý v minulom roku dosiahol 124 mil. Sk, čo v porovnaní s rokom 1999 predstavuje nárast o 77 mil. Sk. Tento rok by cash flow malo dosiahnuť 205 mil. Sk. Tržby spoločnosti minulý rok vzrástli iba mierne, o 3 percentá, na 699 mil. Sk. Ich vývoj ovplyvnil 6-percentný pokles výroby cementu a polpercentný pokles výroby slinku pre odstávku počas uvádzania novej linky do prevádzky. Takmer 68% vyrobeného cementu sa predalo v Českej republike a Rakúsku. V súvislosti s očakávaným vývojom slovenského stavebníctva nepredpokladáme výraznejšiu zmenu v štruktúre predaja. Cenové relácie cementu na rok 2001 nezahŕňajú v plnom rozsahu ani výrazné zvýšenie cien plynu a elektrickej energie, resp. infláciu za rok 2000 a cena cementu je nižšia v porovnaní s okolitými krajinami. Tento rok plánuje Cemmac skončiť s tržbami 800 mil. Sk a hrubým ziskom 6 mil. Sk.

(Prevzaté z HN)

Spomienka na Júliusa Lamačku

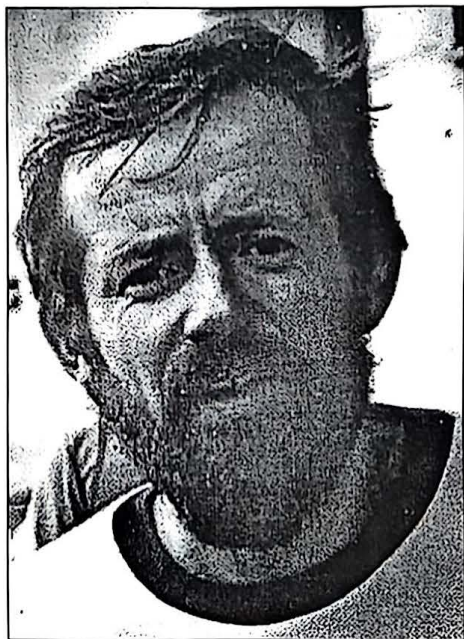
Napriek tomu, že v poslednom storočí boli rezidenčné podmienky v Hornom Srní priaznivé/pracovné príležitosti, stavebné pozemky, výstavba štátnych bytov/, niektorí rodáci sa rozhodli z obce odísť. Príčiny boli rôzne: u mladých to

bola predovšetkým túžba po vzdelaní, po skončení štúdia príležitosť zamestnať sa a nie malú úlohu zohralo aj založenie si rodiny v novom prostredí. A tak sa z hornosrnianskych rodákov stali najskôr vikendoví, potom mesační návštevníci. Nakoniec sa ich kontakty obmedzili na niekoľko návštev v roku - obyčajne na výročné sviatky, významné rodinné udalosti. Ako čas plynul, vytrácali sa aj z povedomia starousedlíkov,

vítajú ich okrem najbližších príbuzných ešte susedia, kamaráti z radov vrstovníkov. Je to škoda, pretože mnohí z nich sa uplatnili veľmi dobre na svojich pracoviskách, alebo v iných oblastiach ľudskej existencie. Jedným z tých, ktorí odišli z Horného Srnia za štúdiom, bol aj mladý maturant Július Lamačka.

Júlo sa narodil 25. apríla 1951 v Hornom Srní, pokrstený bol v našom kostole o tri dni neskôr. Detstvo prežil predovšetkým v ulici Prúdy I, kde sa nachádza jeho rodný dom. Detské roky sa podobali životu väčšiny jeho vrstovníkov, ako to bývalo v dedinských rodinách. Prvé vzdelanie absolvoval na miestnej Základnej deväťročnej škole v rokoch 1957-1966. Po skončení tejto školy pokračoval v štúdiu na Strednej priemyselnej škole stavebnej. Navštevoval ju v Trenčíne v období rokov 1966-1970, ukončil ju úspešne maturitnou skúškou. Stavbárska profesia sa ukázala byť v rodine Lamačkovcov dedičná: stavbár bol Julov otec, otcovi bratia i starý otec. Keďže mladý maturant si chcel svoje vedomosti rozširovať aj ďalej, rozhodol sa pre Stavebnú fakultu Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Po absolvovaní prijímacích skúšok tu začína študovať v roku 1970 odbor architektúra. So všetkou vážnosťou a sústredenosťou sa venuje študijným povinnos-

tiam. Architektúra bola na "stavarine" nielen nekorunovanou kráľovnou, ale aj mimoriadne náročným študijným odborom. Tu sa snúbili poznatky exaktných technických vied s vlastným tvorivoumeleckým vkladom každého študenta.

Zrejme so svojim časom vedel dobre hospodáriť, pretože ako poslucháč druhého ročníka v roku 1971 sa rozhodol venovať ďalšej náročnej činnosti - horolezectvu. Vstúpil do Horolezeckého oddielu Slávia SVŠT. V jeho živote sa začína ďalšia etapa, ktorá ho výrazne, až osudovo ovplyvní.

Jeho horolezecké začiatky boli také isté, ako u iných adeptov tohto sympatického, ale i náročného a aj dosť nebezpečného športu.

Prvé kroky absolvoval na cvičných skalách v okolí Bratislavy a v Malých Karpatoch pod starostlivým dohľadom svojich skúsenejších kamarátov, ktorí mu pomáhali zvládnuť aj ďalšie oblasti horolezeckej latiny. Po cvičných terénoch nasledovali naše malé veľhory - Vysoké Tatry, ktoré vychovali mnoho generácií našich horolezcov. Po absolvovaní výstupov vo Vysokých Tatrách československí horolezci tradične hľadali vyššie hory a štíty, ktoré poskytovali náročnejšie lezecké cesty. Najbližšími európskymi veľhorami sú Alpy a tak kroky horolezcov celkom logicky mierili sem. Ani Júlo Lamačka nebol výnimkou.

Na prelome mesiacov júl - august v roku 1975 zamieril v zostave sedemnásť bratislavských horolezcov do švajčiarskych Álp. Medzi inými tu boli Marcel a Andrej Belicovci, z nich mladší Andrej spolu s Igorom Kollerom a Petrom Mižičkom patrili do juniorského reprezentačného družstva vtedajšej ČSSR. Počasie v Pohorí Bergell bratislavským športovcom prialo a tí ho využili k absolvovaniu 26 výstupov. Júlo so spolulezcom Vladimírom Pastirčákom tu uskutočnili priestup východnou stenou Piz Badille. Hodnotu tohto výkonu podčiarkuje skutočnosť, že ho zaznamenali aj horolezecké analýzy. Bol to tretí priestup vôbec a úplne prvý československý.

V roku 1976 Július Lamačka úspešne ukončil svoje štúdium na Slovenskej vysokej škole technickej a ako inžinier architekt začína pracovať na poste projektanta. Ďalej sa venuje aj svojmu obľúbenému športu. Po letných i zimných výstupoch v Alpách si overil Júlo svoje lezecké umenie na Kaukaze, v mongolskom Altaji, na Pamíre, v juhoamerických Andách. V roku 1988 na besede v Hornom Srní priblížil členom Turistického oddielu pôsobenie andskej expedície v oblasti Huascaránu, ktorej sa osobne zúčastnil. Pod Huascaránom zahynula v máji roku 1970 celá československá horolezecká expedícia. Pri zemetrasení zasypala lavína tábor horolezcov kameňmi a hlinou v niekoľkometrovej vrstve. Aj na podujatí, ktorého sa Júlo v Andách zúčastnil, si vybrali hory svoju krutú daň. Do vlasti sa nevrátil moravský horolezec Břetislav Husička. Majestátnosť Ánd nám vtedy priblížili farebné diapozitívy, ktoré náš krajan premietol a komentoval. Krása veľhôr kontrastovala so smrťou mladého športovca a účastníci prednášky si to v úžase uvedomovali, i keď každý sám pre seba...

V lete roku 1989 sa Ing. arch. Július Lamačka zúčastňuje ďalšej náročnej expedície, ktorej cieľom je pohorie Tan-San. Toto horstvo sa rozprestiera na hraniciach medzi vtedajším ZSSR a ČLR. Kóty jednotlivých vrcholov sa tu nachádzajú vo výškach nad sedemstotisíc metrov. Vyššie sa týči už len strecha sveta - Himaláje - sen všetkých horolezcov...

Zaužívaným pravidlom pri lezení vo vysokých horách sú aklimatizačné výstupy, ktoré pripravujú organizmus na extrémne podmienky /veľký chlad, riedky vzduch/ a chránia ho pred šokom. 24. júla 1989 podniká aklimatizačný výstup so svojimi priateľmi aj Júlo. Ich cieľom je Pik Bajan kol, kde ich vo výške 5400 m zastavuje lavína. Traja Julovi spolulezci sa z lavíny dostali rýchlo, bez ujmy na zdraví. Náš krajan také šťastie nemal i keď sa ho ostatní snažili čo najskôr vyslobodiť. Mŕtve telo kamaráta našli na druhý deň, zniesli ho do základného tábora výpravy, potom nasledoval transport zo Sovietskeho zväzu do rodnej vlasti. V utorok 1. augusta 1989 sa s ním rozlúčili v Bratislave najbližší príbuzní, priatelia horolezci, známi i niekoľko obyvateľov Horného Srnia. Náš krajan, dobrý človek, vynikajúci športovec Ing. architekt Július Lamačka sníva svoj večný sen na bratislavskom cin-

toríne v Ružinove.

Z nekrológu, ktorý napísal Julov spolulezec Ing. Vladimír Launer, /Krásky Slovenska, roč. LXVI, 12/89, str. 40-41/ sa dozvedáme, že bol dobrý kamarát, ale nadovšetko si rozumel s deťmi. Bol veľký priateľ malých. V jeho nevysokéj postave sa skrývala neobyčajná energia. Bol cvičiteľ a tréner II. triedy, organizátor a funkcionár. Od roku 1983 pôsobil vo výbore Horolezeckého zväzu SÚV ČSZTV ako predseda medzinárodnej komisie. Pri profesionálnej činnosti projektanta i mimopracovných aktivitách bol vzorným a starostlivým manželom i otcom. Jeho odchodom osireli dve dečky.

Dôvodov k napísaniu tejto spomienky bolo viacej. Prvým bola skutočnosť, že som sa s Julom osobne poznal a v prírode sa aktívne pohybujem už niekoľko desaťročí i keď trochu v inej rovine. Ďalším je obdiv k týmto rytierom vysokých hôr, ktorí si vybrali kolmé skalné steny, ľadové vodopády, snehové previsy, úzke police a galérie za miesta na športovanie. Iste, tomuto výnimočnému športu sa môžu venovať len nemnohí povolani, ktorí sú takisto výnimoční, ako činnosť, ktorej sa venujú.

Po desaťročí, v júli 2000, vybral som sa na dovolenku do krásnych Vysokých Tatier s rodinou. Ubytovanie sme mali zaistené na horolezeckej chate v tatranskom Lieskovci, ktorá je pomenovaná po horolezeckom veľikánovi Jozefovi Psotkovi. Tento špičkový horolezec zastal na vrchole Mont Everestu v októbri 1984 spolu so Zoltánom Demjanom. Pre Jozefa Psotku to bol športový i životný vrchol. Kráľ himalájskych vrchov si ho ponechal navždy, jeho spolulezcovi sa podarilo vrátiť späť. Na chate je v ráme zavesená Jozefova fotografia a vedľa sa z ďalšej na mňa pozerá náš krajan Julo Lamačka. Vtedy som si v plnej miere uvedomil, že aj on patril medzi tých výnimočných rytierov hôr a to bol dôvod k zamysleniu. Pri svojich túrach po Tatrách som sa dostal aj na symbolický cintorín pod Ostrvou pri Popradskom plese. Tu som našiel bronzovú dosku s Julovým menom v blízkosti dosky Jozefa Psotku. Pohľad na dátum narodenia rozhodol. V apríli roku 2001 by mal inžinier architekt Július Lamačka 50 rokov. To je vek, ktorý je dôvodom na bilancovanie už za života. Žiaľ, náš krajan sa tohto jubilea nedožil. Napriek tomu, alebo práve preto, prijmi Julo tieto riadky, ktoré sú úprimne venované Tvojej pamiatke.

Dr. Milan Chlebana

Šlachetné srdce

(1. pokračovanie)

Príbeh, ktorý som opísal v Lipovci č. 3-4 rok 2000, má svoje pokračovanie. Ozvali sa ďalší, očití a žijúci Srňanci, ktorí boli ochotní svoj zážitok rozpovedať.

Potešila ma Júlia Pólová, rodená Zemanovičová, keď bez okolkov povedala: "...príde, o udalosti, keď lietadlo havarovalo Ti rozpoviem, čo sme na Zábave zažili."

Dlho som počúval, bolo to zaujímavé rozprávanie. To podstatné, čo mi povedala, Vám dávam prečítať.

V ten letný deň, keď lietadlo havarovalo, bola som s rodičmi pomáhať pri mlatbe u Rudolfa Reisenauera. Býval v hájenke, ktorá bola postavená v blízkosti terajšej, slovenskej colnice. Už sme mali takmer vymlátané, keď som nad Čakanovom uvidela rýchle klesajúce lietadlo. Jeho zvuk bol veľmi výrazný, prehlušil monotónny šum mláťačky. Ešte nad Lažtekom som ho opäť videla ako padalo. Potom bolo počuť silnú detonáciu a hustý čierny dym stúpil nad siluetu horizontu čakanovských lúk a lesov Lažteka.

Tento posledný manéver Liberátora mi opísal aj Jarolím Chlebana, ktorý bol v čase dopadu lietadla na blízkej Grófovej, kde chystali palivové drevo.

Celý dej trval veľmi krátko. Čo všetko sa prihodilo osádke lietadla, sme sa dozvedeli až doma na Zábave a pri rozprávaní iných ľudí.

Príbeh, o ktorom mi ďalej rozprávala, zažila so svojimi rodičmi doma na Zábave, ale až o 10 dní po havárii lietadla. Bolo to na sviatok Nanebovzatia Panny Márie.

- Môj otec, Ján Zemanovič, vo sviatok odpocíval. (Na štátnej ceste sa nepracovalo.) Bol v záhradke a pozeral úrodu. Asi v mieste, kde máme teraz chatku, bola húština. Nečakane počul otec ľudský tlmený hlas, ktorý vychádzal práve zo spomenutej húštiny. Krátko nato sa na okraji záhrady ukázal statný, zarastený muž: Prvé čo neznámy urobil bol posunok, že je hladný a že je zranený. Gestikuláciám otec porozumel a išiel po nás, aby sme mužovi pomohli. Strachu sme mali dosť, bola vojna, ale išli sme neznámeho previesť k nám. Jedlo, ktoré sme mu ponúkli rýchlo "zhltol" a pozreli sme jeho zranenú nohu. Členok bol zlomený, silne opuchnutý, tak prvá po-

moc bola len spevnenie. Ale dohovoriť sme sa nevedeli. Posunky už nestačili. Otec bol praktický človek. Vedel, že Jozef Šánek v Rajkovci anglický jazyk hovorovo ovláda. Dostala som úlohu ísť k ním a poprosiť ho o pomoc. Cez rieku mi cesta dlho netrvala. Naviac, chcela som čím skôr pomôcť.

Šánkovci sa prejavili, ako veľmi ochotní. Otec aj so synom Emilom po ceste k nám urobili plán, ako neznámemu pomôcť. Po príchode k nám sme sa cestou rozhovoru Jozefa Šánka s naším "chovancom" dozvedeli veľmi zaujímavé skutočnosti:

"... som pilot z havarovaného lietadla z pred desiatych dní, volám sa John Garrett." Počas rýchleho rozhovoru nám rozpovedal, že nad našim územím letel viackrát a jeden z jeho kanadských priateľov - pilotov, mu označil Považie a Vlársku dolinu, ako miesto, kde sa narodili jeho starí rodičia, ale bližšie nevedel, alebo sme nerozumeli, o koho sa jedná. Osudný deň havárie jeho lietadla posúdil, že aj tak má šťastie, keď dopadol na územie Slovenska. Očakával, že stretne partizánov.

Z lietadla vyskočil šťastne, aj pred dopadom na zem sa mu javilo miesto ako vhodné, ale zachytil sa na konári mohutného stromu. Chcel si pomôcť, urezal zamotané šnúry a pri páde na lúku si poranil členok. Chodiť nemohol. Zisťoval, že je blízko jarku s vodou. Ako záso- by mal 10 tabletiiek, ktoré denne zaháňali hlad. Na kolenách pomaly schádzal z Branného až na Zábavu, kde ho odvie- dol aj hlas kohúta. Z húštiny pozoroval okolie, aby mohol niekoho osloviť. Šťastie mal v deň sviatku.

Po základných hladových procedúrach a zistení stavu zranenia chlapi rozhodli. Pilota preniesli k Šánkovcom do Rajkovca. Spoločli sa na možnosť odvozu vlakom. Jozef Šánek išiel do cementárne. Oznamil žandárom, čo sa na Zábave prihodilo. Žandári išli najbližším vlakovým spojom do Rajkovca. Dohovor bol, že najbližší vlak z Vlárkeho priesmyku zastaví v Rajkovci. Transport pilota do cementárne sa vydaril. Všetci zúčastnení mali záujem, aby sa John dostal čo najskôr do trencianskej nemocnice. Aj sa tak stalo, ale o tom budem písať v ďalšom pokračovaní.

Ing. A. Krajčí

Vstup do tretieho milénia

Pri rôznych stretnutiach ľudia často polemizujú, kedy vlastne začalo tretie tisícročie. Pri našej úvahe si zoberieme na pomoc počty a merbu. Každá žena vie, že prvý centimeter na krajčírskom metri je od nuly po jednotku a medzi jednotkou a dvojkou je druhý centimeter. Športovci vedia, že gól padne niekoľko sekúnd po prvej minúte, tak ho dali v druhej minúte, hoci táto druhá minúta ešte neskončila.

Podľa tejto časomierey teda prežívame už druhý rok 21. storočia. Teraz po slávnostiach Veľkého jubilea, občianske i kresťanské spoločenstvo trpezlivo hodnotí svoju situáciu na začiatku novej éry. Ako rímsky boh Jánus, ktorý mal dve tváre, pozeráme aj my do rozporu plnej minulosti a s nádejou hľadáme do blízkej i vzdialenej budúcnosti.

Rozhovory s občanmi ukazujú, že niektorí sú znechutení doterajším vývojom, iní sú prehnaní optimisti a ďalší reálne hodnotia udalosti a chcú pozitívnu zmenu.

Aj Ježiš Kristus pred 2000 rokmi v židovskej spoločnosti sa ocitol medzi tromi spoločenskými skupinami: farizejmi, saducejmi a zelótmi.

Farizeji boli zbožní, ale príliš úzkostliví, aby vydržali nároky verejného života. Odfahovali sa od verejnosti a aj v osobnom živote sa naučili skrývať za ZÁKON.

Boli alibisti a pokrytci.

Saduceji boli síce realistickí, neušli z verejnosti, naučili sa vychádzať aj s politickou mocou, ale ponížujúco podliehali moci Rimanov. Boli realisti, ale zároveň kolaboranti.

Zelóti chceli naopak, stoj čo stoj, zmeniť spoločenskú realitu. Keď to nešlo po dobrom, tak aj po zlom. Boli síce revolucionári a násilníci, ale chceli pozitívnu zmenu.

Kristus všetkým časť ich postoja uznal. S farizejmi bol zbožný, so saducejmi bol realistický a so zelótmi chcel zmeniť svet.

Zároveň ich však musel odmietnuť. S farizejmi nechcel podliehať pokrytectvu, so saducejmi nechcel kolaborovať a so zelótmi sa nechcel podieľať na násilí.

Aj v našej spoločensko-politickej situácii sme nábožensky, spoločensky i politicky rozdelení do troch skupín.

Niektorí sú úprimne zbožní a svoju

zbožnosť kladú nad všetko ostatné spoločenské dianie.

Iní, úprimní kresťania, sú ochotní spolupracovať s každou politickou formáciou, ktorá sa dostane k moci.

Ďalší sú radikálni, chcú v dobrom snažení ihneď zmeniť spoločenské pomery, ale sú nedočkaví.

Aj dnes by Kristus každej skupine dal trochu za pravdu, ale súčasne by ju dôrazne napomenul.

Pozrime sa teraz na budúcnosť v zmysle koncilovej konštitúcie RADOSTI A NÁDEJ, ktorá hovorí: "Budúcnosť bude patriť tým, ktorí budú viesť nadsádzajúcim pokoleniam vnuknúť pohútky života a nádeje." A my sa pýtame: Kto to bude, budú to kresťania?

Žijeme v dobe rozmáhajúceho sa pocitu nezmyselnosti života. Preto moderný človek tretieho tisícročia hľadá pomoc. Hľadá príklad skutkov, podvedome cíti existenciu absolútnu a usiluje sa o osobné dobro.

Kresťanstvo je schopné hľadajúcemu podať pomocnú ruku a poskytnúť mu pozitívny pohľad na život, na človeka, na spoločnosť. Objavenie viery človekom je vždy zdrojom jeho vnútornej sily a vnútorného pokoja, ktoré sú predpokladom hodnotného života.

Na našu otázku môžeme preto pozitívne odpovedať: Áno bude to kresťanstvo. Pohútky života a nádeje môže ľudstvu poskytnúť kresťanská viera. Pre kresťana, absolútno je osobný Boh, a dobro človeka znamená dosiahnutie blaženosti, preto je zamerané na večný život. Lebo človek je Bohom vymodelovaná osobnosť patriaca dvom svetom: hmotnému i duchovnému, sebe i spoločnosti, práci i modlitbe, času i večnosti.

Preto kresťan je súčasne zbožný, spoločensky angažovaný a usiluje sa pozitívne zmeniť svet. Človek je morálna bytosť, preto každá ozajstná zmena nastáva v ľudskom vnútri a vždy má morálnu povahu.

Občianske i spoločenské zmeny k lepšiemu, po ktorých na začiatku milénia úprimne voláme, musia začať v ľudskom srdci.

CHCEŠ ZMENIŤ SVET?

ZMEŇ NAJSKÔR SVOJU DUŠU.

AK SA TI TO PODARÍ,

ZMENIL SI SVET.

Dr. Pavol Červený

VEĽKÁ NOC 2001

JEŽIŠ ŽIJE, ALELUJA!

To je deň zmŕtvychvstania. Je to deň svedkov. V ten deň, ktorý je nad všetkými dňami, kedy Syn vstal, Mária Magdaléna odišla na miesto, kde bol položený Uholný Kameň - k Ježišovmu hrobu. To, čo uvidela, nútilo ju vrátiť sa po apoštolov. Peter vstal. On, aj druhý učeník, ten, ktorý o tom rozpráva, ten, ktorý vedel, ako bol milovaný, bežali. Museli bežať s istou nádejou, že jestvuje ďalšie pokračovanie tejto udalosti. To čo uvideli, zapálilo plameň nádeje, ktorý zhasol, na Veľký piatok. Vrátili sa, aby aj ostatným povedali, že hrob je prázdny. Je to možné...? Ten "druhý" učeník nepochybuje. Počet svedkov bude narastať. Budú rozprávať, ako k nim prišiel, ako jedli a pili s Tým, ktorý bol ukrižovaný a znovu žije. Niektorí budú rozprávať, ako sa Ho dotýkali, vkladali prsty do Jeho rán. Budú svedčiť o Tom, ktorý vstal zmŕtvych. Niektorí pre toto svedectvo budú aj zomierať. A my?: Nebežali sme spoločne, zjednotení vo viere, že Ježiš vstal z mŕtvych? Nejedli a nepili sme s Ním spoločne? Toho istého dňa? Pri tom istom stole? Aké je naše svedectvo? Či nie sme chlebom, ktorý sa má lámať a má sa deliť v štedrosti a pravde? Nemáme účasť na Duchu, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych? To je deň a my vydávame svedectvo o tom, že Ježiš Kristus žije a je uprostred nás. Aleluja! Svätý otec Ján Pavol II. nám hovoril vo svojom apoštolskom liste "Na začiatku nového tisícročia" (Vydal Spolok Svätého Vojtecha, Trnava 2001), ako máme znovu začať u Krista. Vydáme najlepšie svedectvo o tom, že Ježiš žije aj uprostred nás aj v súčasnom svete, keď budeme dbať na:

- svätosť
- modlitbu
- nedeľnú sv. omšu
- sviatosť zmierenia
- prvenstvo milosti
- počúvanie Božieho slova
- ohlasovanie Božieho slova

Prajem Vám milí farníci, aby každý z Vás veril, že Ježišovo zmŕtvychvstanie je predpovedou nášho. Aleluja! Aby sme sa uvideli v nebi!

Váš duchovný otec

STANISLAV LUGOWSKI MIC farár

Kam za kultúrou?

V Hornom Srní asi na ples do telocvične, alebo ak chcete navštíviť knižnicu, tak jedine do materskej škôlky. Kino naše deti už nepoznajú a sú nesmierne vďačné pani učiteľke, keď ich zoberie do kina do Trenčína.

Koľko krokov späť urobili Srňania v oblasti kultúry v 21. storočí?

Celé desaťky rokov sa všetko dianie v obci spájalo s cementárňou, ktorú naši otcovia s láskou opatrovali, chránili, išli vždy keď ich potrebovala. Tá im na oplátku zabezpečovala všetko, čo možno ľudia z iných dedín nám mohli závidieť. Avšak naša obec vstupuje do Európy bez kultúrneho stánku, kde mládež nepozná kino, spoločenské zábavy, divadelné predstavenia a dokonca už ani knižnicu. Kultúrny stánok je podľa očitých svedkov úplne zdevastovaný a vytunelovaný. Kto je na vine?

Dobrá správa je aspoň tá, že je konečne známy aspoň vlastník tak rozsiahleho nehnuteľného majetku. Ten huteľný majetok - niekoľko miliónovej hodnoty zmizol, pričom nebol prichytený žiadny zlodej. Zlou vlastnosťou nás Srňanov je nič nevidieť, nič nepočuť. Lebo čo ak nás povedané novou terminológiou nejaký mafán zabije? Socializmus nás naučil len prijímať a báť sa jeden druhého. Nenaučil nás bojovať. V dnešnej dobe vyhrávajú len ostrí chlapi. Možno, že v škole neprospevali, ale demokracia ich "rehabilitovala", urobila z nich milionárov, manipulantom so slušnými ľuďmi, ktorí majú odpracovaných aj 40 rokov, ale rok pred dôchodkom ich už nová spoločenská smotánka nepotrebuje.

Tak podobne dopadol aj náš kultúrny stánok. Slúžil nám ľuďom z dediny dlhé roky, od slávnostných krstov až po slušne pripravený kar. Ten dokonca nebolo kde zabezpečiť ani bývalému riaditeľovi cementárne, ktorý mal najväčšiu zásluhu na postavení kultúrneho domu.

Znova sme na začiatku tohto článku. Život tejto obce sa po dlhých desaťročiach spájal s cementárňou. Avšak pri vstupe do Európy už nás cementáreň nepozná. Vytvorila si vlastný "Vatikán" bez nás obyčajných dedičanov. Srňanské kopce dávajú dobrý materiál na výrobu cementu, noví páni dobre zarábajú, ale už je to všetko "o nás - bez nás".

Kam teda za kultúrou v Hornom Srní? Ak ešte dlhšie postojíme v úctivom tichu, budeme ďalej prezentovať heslo: "Čo nás nepáli, nehas", ostane nám len ulica. Z našich detí vyrastú díleri drog a začnú viesť spoločenský život v iných dimenziách.

Čo na to poviete zástupcovia tejto obce a najmä vy poslanci? Cudzích naše problémy nezaujímajú. Ak necháte padnúť náš jediný kultúrny stánok, ďalšie generácie Vás budú dlho spomínať. Zapišete sa do kroniky tejto obce čiernymi písmenami. Nenechajte zničiť a vytunelovať cudzím všetko, čo Vám Vaši otcovia krvopotne vybudovali.

Ing. Hiklová Jolana

KNIHA

*Kniha je priateľ človeka,
čas pri nej rýchlo uteká,
Kniha je duše mojej svit,
Kniha je lásky nežnej cit.
Kniha je dar pre celý svet,
vyniká ani biely kvet,
nejeden človek má ju rád,
všetok čas jej chce venovať.
Kniha ho za to upúta,
od starostí odpúta,
privedie dejom v iný svet,
kde bežných starostí veľa niet.
Ukáže mu vesmír, moria,
ľudia sa tu bohom koria,
uteká tu rýchlo čas,
skvie sa nehom hviezdny jas.
Po cestách sa valí láva,
nad ňou svieti hviezdna žiara,
za ňou dúha ukrýva sa,
ach, aká je to len krása.
Kniha je priateľ človeka,
čas pri nej rýchlo uteká,
Kniha je hviezdou v samote,
Kniha je šťastím v živote.*

Lubica Papierniková

Moja úcta k lesom

Apríl je mesiac lesov. Považujem za potrebné zamyslieť sa, ale i poukázať na nevhodné správanie sa k lesu.

Les má nenahraditeľné úlohy na životné prostredie, a tým aj na náš život. Je veľa odbornej literatúry, z ktorej môžeme získať potrebné vedomosti, ako sa správať v lese a čo v lese získame pre svoje zdravie.

Slovensko má 38% zalesnenosť územia. Zaradili sme sa medzi najlesnatejšie krajiny Európy na 4. miesto. Odborníci poukazujú na chorobnosť našich, ale i európskych lesov. Najväčším nepriateľom lesov sú škodlivé emisie, hmyz, kalamity a požiare, ale i neodborný výrub. Choré lesy môžu produkovať životodarný kyslík v obmedzenej miere. Neznášajú, alebo nie sú schopné prijať emisie v potrebnej miere. Zdravý les produkuje množstvo kyslíka, tvorí zdravú lesnú klímu, veľmi priaznivo pôsobí na dýchacie cesty a nervovú sústavu človeka. Práve preto sú sanatória a liečebné domy často stavané priamo v lesoch, alebo v blízkom okolí. Zdravý les produkuje drevnú hmotu, ako vzácnu surovinu pre priemysel.

My, poľovníci oceňujeme lesy ako domov poľovnej zveri. Tu žije, rozmnožuje sa a svojou prítomnosťou robí lesy príťažlivými. Má tu svoje skrýšy, aby prežila v každom počasi. Našou prácou zlepšujeme podmienky, aby bolo v lesoch dostatok zveri.

Posledné roky sú pre lesy kruté. Je treba pomôcť, lesy to potrebujú, zamestnanci lesných správ na všetko nestačia. Snažte sa lesom pomôcť pri každej príležitosti. Nedovoľte, aby boli lesy drancované a hlavne nekladte ohne v lesoch a v ich blízkom okolí. Ak zničíme lesy, nebude záchrany pre život v prírode. Chráňme spoločne prírodu a chovajme sa k nej s úctou.

Štefan Kabísek, PZ Vlára

Ich statočný postoj pri zakladaní, výstavbe a zabezpečovaní požiarnej techniky môže byť vzorom, ako sa správať, ak treba pomôcť jednotlivcovi, alebo spoločnosti.

Neboli ľahostajní ani ku kultúre, najmä k divadelnej hre. Boli pri založení dychovej hudby. Hlavne boli vždy pri kontrolách a údržbe zariadení, aby mohli pohotovo zasiahnuť, keď vznikol požiar.

Ťažko niekoho zvlášť chváliť, boli kolektív, ktorý chránil náš súkromný i spoločný majetok. Patrí vďaka všetkým.

Osobitnú pozornosť si zaslúži Štefan Kubiček, ktorý bol veliteľom 24 rokov a ďalšie roky od 1988 až do súčasnosti sa vzorne stará o techniku, ktorá je v pohotovosti denne 24 hodín.

Ďakujeme!

Redakcia

ŠPORTOVÉ DIANIE V OBCI

Športové dianie v obci sa nezastavilo ani počas zimných mesiacov. Po skončení jesennej časti majstrovských futbalových súťaží, v ktorej si naše družstvá počínali so striedavými úspechmi, sa brány futbalových štadiónov zatvorili. Futbaloví nadšenci a rekreační hráči však nezostali bez futbalu ani na chvíľu. Od konca októbra až do začiatku februára sa v športovej hale odohrával XV. ročník minifutbalovej ligy o "Pohár starostu obce Horné Srnie". Tohto jubilejného a nesporne veľmi obľúbeného športového zápolenia sa zúčastnilo 13 družstiev, v ktorom bolo zaregistrovaných takmer 160 hráčov, čím bol vyrovnaný vlaňajší rekord v počte zúčastnených hráčov. O tom, že minifutbalová liga je najmasovejším športovo-spoločenským podujatím v obci svedčí aj fakt, že najmladší účastník ešte nedovršil ani päťnásť rok veku a najstarší má za sebou už šesťdesiatku. Aj keď sa v niektorých zápasoch občas zaiskrilo, XV. ročník minifutbalovej ligy mal veľmi dobrú úroveň a keď sa hralo o špicu tabuľky aj bohatú divácku kulisu. Je len na škodu, že už tiež tradičný V. ples minifutbalovej ligy, ktorý sa stal jeho súčasťou, nebolo z dôvodu uzatvorenia Závodného klubu Cementár možné usporiadať v takom rozsahu ako po iné roky. Nepochopiteľným v tomto prípade zostáva fakt, že výbor odborovej organizácie pri Cemmac a.s., Horné Srnie, ktorá je prevádzkovateľom ZK, nedokázal takmer za pol roka vyriešiť vzťahy medzi bývalými nájomcami a novými záujemcami o prevádzkovanie ZK. Je skutočne zarážajúce, že nemá kto pozvať za rokovací stôl zúčastnené strany, nájsť riešenie a otvoriť priestor pre seriózneho záujemcu, ktorý chce do bývalého kultúrno-spoločenského stánku aj investovať. Keďže sa v čase ukončenia minifutbalovej ligy nepodarilo sprevádzkovať ZK V. ples miniligy sa konal v športovej hale. V improvizovaných podmienkach sa podarilo usporiadať ples na vysokej úrovni, o čom svedčí aj takmer dvesto zabávajúcich sa účastníkov, hmotné ceny pre všetky zúčastnené družstvá miniligy, bohatá tombola, ľudová a moderná hudba v podaní DUO UNIVERZAL až do rána.

Je potrebné na tomto mieste poďakovať organizačnému výboru MFL, starostovi obce, riaditeľovi ZŠ a všetkým, ktorí sa pričínili akýmkoľvek spôsobom zorganizovať XV. ročník MFL a V. plesu MFL. Pre organizátorov môže byť potešujúce, že občania obce sa pri svojich každodenných povinnostiach dokážu odreagovať športom i zábavou.

Futbalové družstvá si počas zimnej prestávky veľa zimných športov neužili, pretože už 8. januára začali družstvá dorastu a mužov prípravu na jarňú časť majstrovských futbalových súťaží. Muži pokračujú pod vedením skúseného trénera Juraja Řádeka. Odohrali niekoľko prípravných zápasov so striedavými úspechmi. Čaká ich však veľmi ťažká jar, pretože po skončení prebiehajúceho ročníka nasleduje reorganizácia. Víťaz súťaže postupuje, druhý zostáva v V. lige, tretí hrá baráž o udržanie sa. Všetko sa môže len nepatrne o 1-2 miesta posunúť. Muži začínajú po jesennej časti z 5. priečky, čo znamená účasť v VI. lige.

Družstvo dorastu skončilo po jeseni na 16. mieste a boj o záchranu bude neľahký pre samotných hráčov i trénera Dušana Macuru. Žiaci už tradične šartujú až do apríla a pod vedením trénera Miroslava Mačinu, z druhého miesta budú určite atakovať vedúce družstvo tabuľky.

Prípravka žiakov sa učí futbalovej abecede takmer bez prestávky pod vedením Petra Štefánka. Ak všetko dobre pôjde, aj najmladší hráči budú od nového ročníka prihlásení do súťaže.

Vážení športoví priatelia, pridte povzbudiť športových reprezentantov obce do vynoveného športového stánku!

Peter Štefánek

Vážené pani učiteľky, páni učelia

Blahoželáme Vám k Vášmu sviatku a ďakujeme Vám za Vašu obetavú prácu, za milý úsmev, za pohladenie, za všetko čo každodenne dávate našim deťom.

Redakcia

ZASMEJME SA

● V noci v tmavej uličke sa stretnú dvaja muži.

Mladší osloví staršieho:

- *Pane, nevideli ste niekde na blízku policajta?*

- *Nie, odpovie starší.*

- *Tak si rýchlo vyzlečte tú koženú vestu a dajte mi ju.*

☺

● Jano padá z lešenia a ruky má stále vo vreckách. Spolupracovník za ním volá:

- *Vytiahni si ruky z vrecák, všetko musí vyzerat', že to bol pracovný úraz!*

☺

● Štefan sa vracia z lovu a stretne susedku.

- *Štefan, ty si nič netrafil?*

- *Ale trafil, suseda, trafil!*

- *Ako to, že máš prázdny ruksak?*

- *A vy ste už videli kravu v ruksaku?*

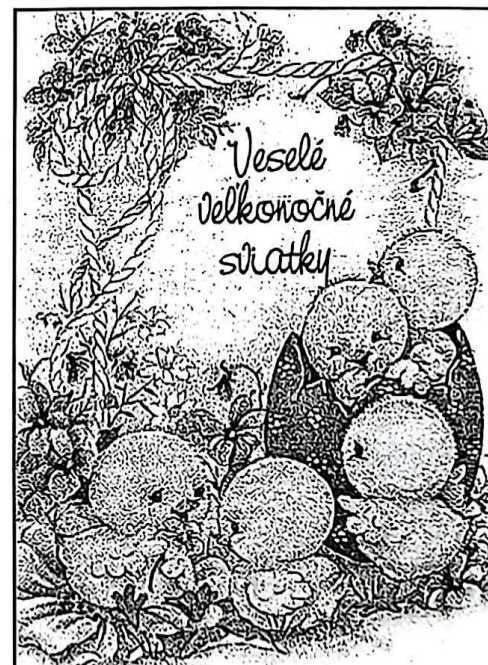
☺

● Desiatročné deti sú vraj najlepšie.

- *Prečo si to myslíte?*

- *Na to, aby preplakali celú noc sú už veľké, a na to, aby flámovali celú noc, sú ešte malé.*

Štefan Kabísek

Príjemné a spokojné prežitie Veľkonočných sviatkov, chlapcom bohatú nadielku a dievčatám ohladuplných kúpačov želá starosta obce, pracovníci obecného úradu a redakčná rada.